A°. 1830. N°. 117.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 29 SEPTEMBER.

FRANKRIJK.

PARIJS den 22 September. Men meldt van de grenzen van Spanje, den 18 dezer:

„ De toegangen tot de bergen, die de Bidossa van den kant van Irun beheerschen, worden door een bataillon provinciale *Tercios* van Guipiscoa bewaakt. St. Sebastiaan is als in staat van beleg. Geen reiziger wordt er toegelaten, bevorens de zorgvuldigste formaliteiten te hebben ondergaan. In de Baskische provincien zijn ongeveer 30,000 man onder de wapenen vereenigd; verscheidene korpsen linie-troepen komen uit het binnenste naar Vittoria en Arragon. In al de Spaansche provincien, die aan Frankrijk grenzen, hebben krijgsbewegingen plaats."

— Zijne Exc. de minister van marine heeft bevel gegeven, dadelijk een fregat en eene brik naar den Taag te doen vertrekken, ten einde de personen en bezittingen der Franschen, die zich in Portugal bevinden, te beschermen.

— Het gerucht verspreidt zich, dat de gewezen prins-regent don *Miguel* Portugal heeft verlaten en naar Spanje geweken is.

— Men zegt, dat een buitengewoon koerier, van Petersburg komende en bij den graaf *Pozzo di Borgo* afgestapt, de erkentenis van het Fransche gouvernement, door Keizer *Nikolaas*, zoude hebben overgebragt.

— *Den 23 September.* Heden heeft de heer *Berenger* namens de kommissie tot beschuldiging van de voormalige ministers rapport uitgebragt en besloten tot het nemen van het navolgend besluit:

„ De kamer der Afgevaardigden beschuldigt van hoogverraad de heeren *de Polignac*, *de Peyronnet*, *Chantelauze*, *de Guernon-Ranville*, *d'Haussez*, *Capelle*, *de Montbel*, voormalige ministers, ondergeteekenaars der ordonnantien van den 25 Julij.

„ Om te hebben misbruik gemaakt aan hunne magt, ten einde de verkiezingen te vervalschen, en de burgers van de vrije uitoefening hunner burgerregten te berooven.

„ Om willekeurig en gewelddadig de instellingen van het koningrijk te hebben veranderd.

„ Om zich schuldig te hebben gemaakt aan een komplot van aanval tegen de uitwendige zekerheid van den Staat.

„ Om tot den burger-oorlog te hebben aangezet door de burgers tegen elkander in de wapenen te jagen, en plondering en moord in de hoofdstad en in onderscheidene gemeenten te hebben gebragt.

„ Misdaden voorzien bij art. 56 van het charter van 1814, en bij art. 91, 109, 110, 123 en 125 van het straf-wetboek.

„ Dienvolgens brengt de kamer der afgevaardigden de heeren *de Polignac*, *de Peyronnet*, *Chantelauze*, *de Guernon-Ranville*, *d'Haussez*, *Capelle* en *de Montbel*, voor de kamer des pairs.

„ Drie kommissarissen uit het midden van de kamer der afgevaardigden, bij geheime stemming en met volstrekte meerderheid van stemmen te kiezen, zullen door haar benoemd worden, om in haren naam alle de noodige eischen te doen, ten einde de beschuldiging te doen ondersteunen, vervolgen en ten einde brengen voor de kamer der pairs, aan welke het tegenwoordige besluit en al de processtukken onmiddelijk zullen worden vergonden."

Het rapport zal worden gedrukt en rondgedeeld, en de debatten daarover aanstaanden Maandag een aanvang nemen.

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zijne Exc. de minister van binnenlandsche zaken, *Lacoste*, heeft, Vrijdag namiddag 24 September, derde half uur met de centrale afdeeling geconfereerd, over de bedenkingen, door de leden der kamer in de afdeelingen uitgebragt, over de twee aanmerkingen, in de koninglijke boodschap van den 13 September vervat? Is het noodig onze nationale instellingen te wijzigen? Wordt er eene verandering verlangd in de betrekkingen der twee groote afdeelingen des rijks? — Men vernoemt, dat de bedenkingen zeer breedvoerig zijn uiteen gezet, door sommige leden zelfs, bij opzettelijke nota's ten proceste verbaal ingelascht.

ADVIJS *van den Heer Mr.* L. C. LUZAC, *ter gelegendheid der deliberatien over het Adres in comité-generaal, op Dingsdag den 21 September l. l.*

EDEL MOGENDE HEEREN!

De Staten-Generaal zijn buitengewoon door Z. M. bij elkander geroepen, in de allerdroevigste omstandigheden. Die omstandigheden waren ons allen hoofdzakelijk bekend alvorens wij ons hier op den 13den dezer maand vereenigden, en ik vertrouw dat ieder van ons reeds vóór dien tijd eenigzins had nagedacht over de beste genezing van het bestaande kwaad.

Ik erken gaarne dat van het oogenblik dat die schandelijke en door mij hoogst verfoeide onlusten te Brussel zijn uitgebarsten sedert hierover ernstig heb nagedacht, en dat ik met innige vreugde in de eerste proclamatie des Koning van den 26sten September jl., aan de Nederlanders gedaan, ook dat punt zag aangeroerd, waarin, volgens mijne overtuiging, het eenige en ware geneesmiddel voor het tegenwoordige en toekomende te zoeken is.

Van de conviction, welke ieder onzer nu omtrent het een of ander geneesmiddel koestert, hangt, dunkt mij, de beschouwing omtrent het adres, geheel af: zijlieden, die begrijpen, dat de eilendige tooneelen, in het Zuiden gespeeld, alleen aan eenige heethoofden, aan weinige onruststokers, zijn toe te schrijven; dat alles gemakkelijk door het deploieren van eenige kracht kan in orde en rust gebragt worden, en die daarenboven begrijpen, dat men na de hersteide rust, het gemeene huishouden op dien voet zal kunnen doen voortloopen, waarop het thans gevestigd is, moeten natuurlijk dit adres ten sterkste afkeuren, als niet bevattende die ernstige taal, welke het aanwenden van krachtige maatregelen zeker altoos moet voorafgaan.

Voor hen daarentegen, en hieronder behoor ik, die van gedachte zijn, dat het bestaande kwaad veel dieper zit, dat het niet eenige weinige slechthoofden zijn, die alles hebben berokkend, maar dat meer dan $\frac{1}{4}$ der zuidelijke bevolking zoo niet door hunne daden, dan zeker door hunne hartgrondigste wenschen, de opstandelingen ondersteunen; voor hen die intiem overtuigd zijn, dat onze vereeniging nooit kan voortduren, op den thans bestaanden voet; die gelooven dat en de rust van Europa, en die der beide gedeelten des Rijks, en het geluk en het heil van onzen Koning, eene afscheiding gebiedend vorderen, is het adres mede eene zaak van het hoogste belang, indien bij hetzelve, dit cardinale punt der al of niet afscheiding niet alleen kan aangeroerd, maar uitgemaakt worden, voor zoo verre, Edel Mogende Heeren! wij hierin iets te zeggen hebben. — Bijaldien zulks niet kan noch mag geschieden, is het adres voor hen eene meer onverschillige zaak.

Ik had gedacht, dat vermits de Koning in zijne aanspraak van opening, dit punt andermaal heeft uitgedrukt, en het onmiddelijk daarna, nog vóór dat ons antwoord tot hem is gekomen, op eene ongewone wijze, aan onze overweging heeft gegeven, en de geheele natie, zoo wel in het Noorden als in het Zuiden, hierop hare eerste aandacht gevestigd heeft, wij, vóór alle andere zaken, dit punt zouden hebben behandeld, en door de kennisgeving der opinien van de nationale representatie, den Koning en het volk uit den onzekeren stand zouden gered hebben, waardoor wij thans allen op twee gedachten blijven waggelen, zonder een vast standpunt te kunnen vinden.

Het ware mij dus aangenaam geweest, indien het adres stellig hierover het een of ander had te kennen gegeven, en bijaldien wij niet uitgenoodigd waren, over het hoofd-geneesmiddel *nader* ons gevoelen te zeggen, zoude ik voorzeker mijne stem, alléén om reden van dit gebrek, nooit aan het adres kunnen geven; dan vermits de bedoelde vragen nog nader ter tafel komen moeten, en ik alsdan aan U Edel Mogenden omstandiger zal trachten aan te toonen, dat onze bijeenblijving onder de *pia vota* behoort, dat de vereeniging, zoo als zij thans is, onder dezelfde grondwet, onder hetzelfde belastings-stelsel en met die zelfde gelijke representatie, welke wij nooit kunnen gedoogen dat veranderd worde, op den duur onmogelijk is, — vermits ik nu van gedachten ben, dat wij noodwendig, al besloten de tegenwoordige 110 leden dezer kamer ook nu het tegendeel, eerlang hiertoe zullen *moeten* komen, geloof ik het verwerpen van het adres, om reden dat het, om het in één woord te zeggen, niet krachtig genoeg is, geheel zonde aandruischen tegen den door mij gekoesterden wensch.

Dit verlangen is om uit deze ongelukkige associatie los te geraken, met de minste schade, op de beste wijze, zoo wel voor ons, als voor de goedgezinden in België. Om hiertoe te geraken, moeten de associés nu, naar mijne opinie, niet beginnen met elkander te verscheuren, met slaan, met stelen, met derzelver bezittingen te verbranden en te vernielen, doch zijlieden moeten beginnen met openhartig te zeggen en te verklaren, *wij willen scheiden*, en ten einde ons nu wederzijdsch niet te bederven, zullen wij trachten de condities onderling, en in het vriendelijke eene te worden; doch voor de meeste zekerheid, die vermogende Heeren even spreken, die onze firma hebben uitgedacht en opgericht, en van deze eene crustige tusschenkomst verzoeken, in geval wij over eenig punt mogten haspelen; welke inroeping des te meer moet te pas komen, vermits die kapitalisten aanzienlijke fondsen in de associatie gestoken hebben, en dus in de likwidatie *moeten* gekend worden.

Ik geloof dat na daden van oorlogs-geweld, door ongelukken en vernieling der bezittingen van rustige burgers altoos gekenschetst, de afrekening, welke wij toch eenmaal met België, hetzij independent, hetzij Fransche provincien geworden, sluiten moeten, altoos moeijelijker zal zijn op te maken, en dat het een verkeerde maatregel is, bij den onvermijdelijken drang der omstandigheden, de posten te vermeerderen, welke op het credit van België eenmaal kunnen geplaatst worden.

Bij deze considerations, welke mij voor het adres doen overhellen, komen nog de hartelijke uitboezemingen van ons geacht, zóó ongelukkig medelid uit Brugge,

(*Vervolg op den kant van deze bladz.*)

---

oprege Nederlanders met zoo veel regt het volste vertrouwen stellen, geene verraders in zijnen raad zoude behouden; en dat, indien men de twee groote afdeelingen des Rijks als van elkander gescheiden wil beschouwen, het toch niets ongerijmds heeft, dat elk dier afdeelingen in 's Konings raad tegenwoordigd worde.

(*Staats-courant.*)

ZUIDELIJKE PROVINCIEN.

BRUSSEL.

In onze vorige deelden wij reeds mede, dat de troepen van den staat reeds Donderdag morgen den 23sten Brussel binnen trokken; dien geheelen dag bleef het vechten nog binnen de stad voortduren. Gedurende den nacht op Vrijdag hield het op. Vrijdag morgen tegen half negen, begon het echter van nieuw en

(*Vervolg op de volgende bladz.*)

---

liefde, de hartelijkheid, de edelmoedigheid onzer zuidelijke medeleden zouden roemen, die in zoodanige omstandigheden, op eene meer sterke uitdrukking, dan wij mogten verlangen, hardnekkig zoude blijven aandringen.

Nederland moet een Christenstaat zijn! hoorden wij in den Raden lijd meermalen krachtig uitroepen. Het zij zoo! Maar laten dan ook de regeringvoerders van dat Nederland, de eerste les van die godsdienst betrachten, en ommiet anderen niet handelen op eene wijze, waarop zijlieden, in gelijke omstandigheden geplaatst, ongaarne zouden behandeld worden. —

's Gravenhage den 27 September. Van de zes ministers, die thans 's Konings kabinets-raad uitmaken, zijn er twee uit de zuidelijke gewesten afkomstig. De zes beide staatsleden worden thans, op grond van door dagbladen bekend gemaakte stukken, aan welkers samen-

bleef weder den geheelen dag aanhouden. Den nacht daarop zweeg nogmaals het kanon; dan, Zaturdag, den 25sten, begon, hoewel later dan den vorigen dag, van nieuw het vuur in het park en de ommestreken. Te 10 uren kwamen drie personen in het hoofdkwartier aan, met de verklaring, dat alle gezag ontbonden was en er geene hoofden meer bestonden; wesbalven de heer *van Hoogvorst* een vrijgeleide liet verzoeken, ten einde over de middelen te komen beraadslagen, om de rust te herstellen; voorts dat het vuur tegen 11 uren van beide kanten mogt worden gestaakt. Dit verzoek werd toegestaan; maar de uitkomst van het een en ander wordt bij deze tijding, welke men genoegzaam als *officieel* beschouwen kan, niet gemeld. Men zegt nogtans, dat, toen de heer *Tvoy*, adjudant van Z. K. H. Prins *Frederik*, die Zondag, omstreeks 12 uren, in den Haag aankwam, den dag te voren, Zaturdag, den 25sten, tusschen één en twee uren, des namiddag, Brussel verliet, het gevecht werd voortgezet.

Berigten, Zaturdag, den 25 September, te twee uren uit Brussel afgegaan, melden, dat Z. H. gemeend had, geene voorstellen te mogen aannemen van den heer *van Hoogvorst*, die inderdaad in het hoofdkwartier was aangekomen, en dat toen het vuur op de benedenstad weder begonnen was. De *Staats-courant* van heden, den 28 September, bevat, over deze aangelegenheden, het navolgende: „ Volgens de laatste, bij de regering ingekomen berigten, hielden de krijgsbenden te Brussel, den 26sten nog dezelfde stelling in, als te voren."

— De troepen kamperen te Brussel in het park en zijn ruim van het noodige voorzien. Bij het bevel om naar bevind te handelen is de vereischte volmagt gegeven om geene middelen onbeproefd te laten, ten einde de muitelingen tot onderwerping te dwingen. 's Prinsen hoofdkwartier zoude te Schaerbeek zijn gevestigd, maar Z. K. H. bevond zich van tijd tot tijd bij de troepen.

— Volgens een berigt uit Antwerpen, te Gorinchem ontvangen, meldt men vandaar den 25 September, als echt overgemaakt, dat Leuven van weerszijde door de militaire magt zou zijn aangegrepen, zonder dat zij geslaagd was de stad te vermeersteren. Een berigt van daar, uit Antwerpen, gedagteekend Zaturdag den 25sten, te 4 uren 's namiddags, bij de Amsterdamsche redactie ontvangen, meldt: „ Hier en te Gend is alles volmaakt rustig. Leuven, zegt men, heeft de troepen binnengelaten."

Te Luik heerschte den 23 September eene groote gisting en was genoegzaam regeringloos. De regering bestond nog, maar zonder klem. De generaal *Boccop* bleef steeds op het inruimen van het fort de *Chartreuse* aandringen, zonder dat de regering degenen, die het in hadden, daartoe bewegen konde. Den 24sten had men de alarmklok geklept, rigtte men ijverig barrikades op, en maakte pieken, bij gebrek van wapenen, op het gerucht, dat men met eenen aanval van den kant van Maastricht werd bedreigd.

Omstandigheden.

De aanval op Brussel is voornamelijk tegen de Schaerbeeksche poort geschied, en mede ter afleiding tegen de Lakensche; terwijl ter zelfder tijd een korps troepen de Vlaamsche poort binnenrukte, volgens een berigt in het *Dagblad van den Haag*, daartoe, door een korps Brusselaren uitgelokt, dat oranje-kokarden had opgezet, maar op de oude Graanmarkt hetzelve onverwachts aanviel, en tot den terugtogt noodzaakte. Dit heeft veelligt aanleiding gegeven tot de bijzondere tijding, bij de redactie der *Amsterdamsche Courant*, uit Antwerpen ontvangen: „ dat, toen men Donderdag te elf uren, des voormiddags, nog in de straten van boven vuurde, de prins *van Sakse-Weimar* met ongeveer 4000 man door de Vlaamsche poort de beneden stad binnenrukte, waardoor de rebellen werden opgesloten en te gelijker tijd boven en beneden bestookt;" met verdere bijvoeging: „ Gisteren avond, (Vrijdag den 24sten,) kwam hier de officiële tijding van het bezetten der geheele stad, waarvan ons ook op de wacht is kennis gegeven."

Volgens een berigt, den 25sten te Gorinchem ontvangen, zou mevrouw *List*, te Breda, van haren echtgenoot, den kolonel-kommandant der artillerie, eenen brief ontvangen hebben, waarin gemeld wordt: „ dat de troepen Vrijdag, den 24sten, nog drie maal waren genoodzaakt geweest, om uit de beneden stad naar de boven stad terug te wijken, tot dat hunne voortreffelijke moed alle hinderpalen had overwonnen en gezegevierd." Dit berigt strookt wel het meeste met onderscheidene andere bijzondere tijdingen, welke men, vrij verward, aantreft, en met de omstandigheden. Ook met dit bijzonder berigt uit Antwerpen, Zaturdag, den 25sten, 's namiddags te 4 uren, aan de Amsterdamsche redactie geschreven: „ De Luikenaars en het gemeen hebben andermaal gewoed; en bij deze gelegenheid heeft de militie veel geleden. Men spreekt, dat het kwaadste en gemeenste gedeelte van Brussel in brand zoude geschoten zijn; doch op de *Lieve Vrouwe toren* ziet men duidelijk, met kijkers, Brussel; maar geen brand. Dit doet vooronderstellen, dat men alles op dit oogenblik meester is."

Wat er van zijn moge, daarin komen alle berigten overeen, dat de weerstand allerverbeendst is geweest, en de stad naar evenredigheid heeft geleden. Men schoot uit vensters en kelders, had gemeenschappen tusschen de naast elkander gelegene woningen van binnen geopend, zoodat men van de eene in de andere week. „ De kanonniers," (zoo de brief van den kolonel-kommandant *List* melden,) „ hunne w over het schieten uit de huizen niet kunnende bee gen, verlieten een oogenblik hunne stukken, dro met de sabel in de vuist binnen dezelve en jo alles over den kling wat zij aantroffen." Verschei nieuwe huizen buiten de Schaerbeeksche poort zijn geschoten, en binnen de stad zelve heeft dit zo lot eene menigte andere getroffen, ten gevolge van verraderlijken hardnekkigen wederstand; onder and twee groote huizen aan de rue royale, welke men bloklinien had ingezigt, waarin Den met klein ge op de troepen schoot; voorts het hotel *Bellevue* aa park, met het huis over betzelve gelegen, uit w men insgelijks te werk ging. Men heeft het k regelmatig tegen die gebouwen moeten rigten, om zelve omver te schieten.

Alle de berigten zijn zoo verward en tegenstri (om de woorden van het *Journal d'Anvers* te bezig dat het moeijelijk is iets bepaalds te gissen, veel mede te deelen.

Het *Journal de Gand* meldt, onder dagteekening Zaturdag, den 25 September, het volgende:

„ Volgens de laatste tijdingen zijn de krijgsbenden altoos in het bezit der bovenstad: gisteren avon 5 uren, werd er uit het grof geschut hevig o benedenstad geschoten, en zag men verscheidene zen in brand staan. De afdeeling, die door den ste *van Balveren* wordt aangevoerd, is nader b stad gerukt en heeft in de voorsteden post gevat.

„ De posten aan de Willemspoort zijn met de b net veroverd geworden.

„ Gisteren avond te acht uren duurde het bon dement nog voort. Er moet een groot gedeelte stad in brand zijn geraakt; de geheele gezigt-e scheen in vuur te staan.

„ Van eenen anderen kant verzekert men, d 7 uren de witte vlag was uitgestoken, en dat de standelingen in onderwerping wilden komen.

„ Zoo even hebben wij iemand gesproken, die h morgen te half acht uren uit Brussel gevlugt is. tijds werd er nog hevig gevochten."

Onder den gemeenen hoop zouden zich twee drie duizend geoefende troepen bevinden, meestend Franschen, die zonder voorkennis van hun gouve ment, van tijd tot tijd, heimelijk zijn overgekomen. verzekert men, dat de heer *Jhr. Van Halen*, een g zen onderbevelhebber van den generaal *Mina*, en de

(*Vervolg op de zesde kant van deze blad*

*** De *Provinciale Commissie van Onderwijs in Z Holland*, zal vergaderen te Gravenhage, in het G vernementshuis, in de tweede volle week van Octo wanneer allen, die verlangen geëxamineerd te wor zich voor haar met hunne acten van geboorte en r verkregen acten van algemeene toelating, behoore vertoonen; na ten minste anderhalve week te v het voornemen daartoe, ieder aan den Schoolopz van zijn district, te hebben te kennen gegeven, bijvoeging van voldoende getuigschriften van goed drag in alle betrekkingen. Zulken, die *alleen* naar derden of vierden Schoolonderwijzers-rang staan, den genoodigd tegen Woensdag den 13 October, anderen tegen Dingsdag den 12 October, op beide des morgens te 9 ure.

Namens de Provinc. Comm. voorn.,
A. BLUSSÉ, DE JONG

*** Heden verloste zeer voorspoedig van een geschapen ZOON, ANTONETTE HELE ZIEGLER, Huisvrouw van
P. C. KRUSEMA
LEIDEN 23 September 1830.

*** Heden avond overleed aan een langzaam v van krachten, in den ouderdom van 58 jaren en 2 m den, mijne hartelijk geliefde Schoonmoeder, Vro M. E. NIEUWENHUIS, Weduwe van wijlen Wel-Edele Gestrengen Heer Mr. M. LAMAISON.

Dat mijne Vrouw en Zuster, welke laatstgenoe zich te Demerary bevindt, met mij veel reden he dit verlies hartelijk te betreuren, kan een ieder, de overledene gekend heeft, bestaan.

LEYDEN den 25 September 1830. H. LUCAS.

*** Heden overleed in den ouderdom van bijna 72 ja de Wel-Ed. Gestr. Heer HENDRIK SCHIM, *Raad en Schepen* dezer Stad.

LEYDEN den 24 September 1830.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN
Amsterdam den 27 September 1830.

Holland,	Werkelijke Schuld .	2½ pCt.	*f* 48⅛	a
	Kasl. Uitgestelde dito		1⅛	a
	Kans-Biljetten		22½	a
	Amortisatie-Sijndic.	4½ pCt.	- 84¼	a
	dito	3½ „	- 67¼	a
	Domein Losrenten .	2½ „	- 99¼	a
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	3 „	- 68¼	a
Rusland,	bij *Hope en Comp.* .	5 „	- 97½	a
	Ins. op 't Grootb. .	6 „	- 62½	a
Spanje,	Perpetueele	5 „	- —	a
	dito Amsterdam . . .	5 „	- 42½	a
	Geldl. Cortes 1822.	5 „	- 16½	a
Oostenr.,	Obl. bij *Goll en Comp.*	5 „	- 94½	a
	dito	4 „	- 83½	a

*** *NIEUWE SCHRIJF-METHODE.*

De Ondergeteekende, door het *Provinciaal Gouvernement* eenige dagen in 's Hage geroepen geweest, om aldaar kere nieuwe *Schrijf-Methode*, uitgevonden door den Heer BERNARDET, aan te leeren, en hulde willende doen aan belangrijke uitvinding, gemigt, dat hij heeft bevonden, dat dezelve uitmunt door de eenvoudigheid der gronden, w door men zeer spoedig eene goede hand verkrijgt, zoodanig, dat de Ondergeteekende zonder moeite, onder ande de zware, ongemakkelijke en onduidelijke hand van eenen Heer van circa 30 jaren, binnen acht dagen, in lessen, elk van één uur, in eene ligte, gemakkelijke en duidelijke hand veranderd heeft, waarvan eene proe den Ondergeteekende voorhanden is. Ook schijnt deze *Méthode* zeer geschikt te zijn om de vrouwehand te verbete

D. VAN DER VEEN, *Hoofdonderwijzer* in de Stadsschool voor minvermogenden te *Lei*
Haarlemstraat, Wijk VI N°. 360.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

Mentiet, een voormalig Fransch generaal, de verrigtingen der muitelingen zouden besturen. Zij hadden eenige stukken geschut, maar deze werden weldra door onze artillerie lam geschoten en veroverd. Hoe vertroepen berett, daarvan genoegen de daden. dienstelijker zij intusschen de Nederlandsche trouw, volharding en onverschrokkenen moed bevestigen, des te meer zijn wij het aan de regtvaardigheid verschuldigd, het artikel mede te deelen, hetwelk men als officiëel aantreft in de *Nederlandsche Staats courant*:

„ Terwijl er van meer dan eenen kant pogingen worden aangewend, om de banden van eensgezindheid tusschen de bewoners van de beide groote deelen des Rijks te verbreken, moet het in het hart van ieder welden kenden eene aangename gewaarwording veroorzaken, te vernemen, dat de Zuid-Nederlanders, die zich onder de vaandels van het gemeene vaderland geschaard hebben, met de Noord-Nederlanders in dapperheid wedijveren.

„ En om die reden meenen wij dan ook melding te moeten maken van een bij de regering ingekomen rigt uit Bergen, waarin met zoo veel woorden gezegd wordt, 3de afdeeling infanterie en van het [illegible] artillerie, welke aldaar in bezetting lagen, [illegible] wel officieren als soldaten, bijna geheel uit Bergen [illegible] staan, gezegd wordt, dat nimmer [illegible] eenen beteren geest bezield zijn, [illegible] troswens in alle berigten, uit welke [illegible] hebben de voornaamste leden van den Zuid-Nederlandschen adel, als de hertogen *van Aremberg* en *van Ursel* en de prins *van Ligne*, de gezetene burgers een wenk hebben gegeven door zich met weerzin van de aanhitsers te verwijderen. De zoogenaamde provisioneele kommissie is niet tot overleden zijn. De heer *van Borselen*, majoor van de hungaren wordt vermist. De generaals *Scheremhof* en *Constant-de-Rebecque* zijn ligt gekwetst. De [illegible] majoor *Cramer* der artillerie is gesneuveld. — De heeren *de Poster* en *Tielemans* zoude, naar men te Antwerpen gevlugt, nog [illegible] zeide, zich Maandag, den 20 September, zijn vier honderd gemengesel bevonden hebben. Volgens een dagblad van [illegible] zon de heer *de Poster* in den avond van den [illegible] zijn aangekomen. Sommige berigten zeggen, zoude [illegible] heer *de Stassart* nabij Mons in hechtenis [illegible] genomen; andere, dat hij zich op zijn landgoed [illegible] Namen bevindt. Bij het uitbarsten der regeringloosheid [illegible] hebben de voornaamste leden van den Zuid-Nederlandschen adel, als de hertogen *van Aremberg* en *van Ursel* en de prins *van Ligne*, de gezetene burgers een wenk hebben gegeven door zich met weerzin van de aanhitsers te verwijderen. De zoogenaamde provisioneele kommissie is niet tot

Bijzonderheden.

De overste *Schmofsky* zou aan bekomene wonden overleden zijn. De heer *van Borselen*, majoor van de